

[Skytte.]

af, at man overhovedet ikke må stille forslag om spørgsmål, der behandles i en kommission — der kan måske en gang imellem være grund til at se at få en sovende kommission vakt —, men det ærede medlem hr. Oluf Pedersen ved, at grundskyldskommissionen er ikke en kommission, der sover, det ved den ærede ordfører for forslagsstillerne så godt som nogen, da han selv er en af kommissionens to næstformænd. Jeg er bekendt med, idet også jeg har den ære at være medlem af grundskyldskommissionen, at kommissionen er langt fremme med sit arbejde, så at en afslutning af arbejdet ikke skulle ligge så særlig langt ude i fremtiden. Hvis der da ikke sker noget uforudset, og hvis de kommissionsmedlemmer, der er positivt indstillet, vil medvirke dertil, kan vi nå til et resultat inden altfor længe.

Der er imidlertid flere principielle spørgsmål — der er her i dag nævnt vurderingen, fastsættelse af erstatningen o. s. v. —, som må klares, før fuld grundskyld kan gennemføres, og de klares bedst gennem kommissionsbehandling. Det er et spørgsmål, om ikke ordføreren for forslagsstillerne gør sagen — den sag, som både han og jeg ønsker fremmet — en dårlig tjeneste ved at fremsætte sit forslag her; det vil i hvert fald være rimeligt at høre grundskyldskommissionens mening herom.

I det udvalg, som jeg regner med bliver nedsat, kan vi så også se på, hvad forslaget vil betyde, ikke i retning af, hvad det vil give, for det ligger nogenlunde fast, omkring 80 mill. kr., men med hensyn til hvilke skatter der skal afskaffes, og i så henseende er det jo rigtigt, som fremhævet er, at forslaget bygger på et meget løst grundlag. Det er rigtigt, at der er sket en prisstigning på fast ejendom de senere år, men jeg mener ganske afgjort, det er forkert, hvis forslagsstilleren og andre tror, at det alene skyldes devalueringen. Det gør det slet ikke, men mange ejendomme har i den mellemliggende tid skiftet ejer, unge folk er gået ind på de gamle ejendomme, og de skal i kraft af, at de har købt deres ejendom dyrt, svare store renter og store afdrag af den således dyrt købte ejendom. Skal de så efter forslaget yderligere yde 1 pct. grundskyld, ja, så vil det i hvert fald umiddelbart forekomme mindre rimeligt. Jeg er klar over, at den kategori, jeg nævner her, de nye ejere, der er kommet til i de senere år, vil opnå en vis skattelettelse, når told- og forbrugsafgifterne sættes ned, og vi må så i udvalget se at få klaret, hvorledes skatteforhøjelse i kraft af ekstra grundskyld og skat-

telettelse i kraft af forbrugsafgiftsnedsettelse står til hinanden. I dette udvalg kan vi så tillige overveje, hvorvidt det foreliggende lovforslag, eventuelt ændret, bør gennemføres isoleret, eller det bør indgå i de afsluttende drøftelser i grundskyldskommissionen. Det sidste er måske det mest naturlige, men det kan vi nærmere se på i udvalget.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg fremhævede som to afgørende punkter i lovforslaget, at der ikke gives erstatning, og at der ikke skal tages hensyn til denne nye grundskyld ved vurderingen. Som motivering er det kun blevet fremhævet, at det i virkeligheden er en ekstraordinær grundstigningsskyld, at man derigennem vil inddrage den grundstigning, der skyldes devalueringen. Nu er forslaget jo også i den henseende yderst løst, for det skulle være meget mærkeligt, om den grundstigning, der kom som følge af devalueringen, lige netop svarede til 1 pct. af de bestående grundværdier 3 år efter devalueringen — så ejendommeligt går det jo sjældent til. Men dertil kommer, at de forskellige grundejendomme naturligvis er steget med forskellige procenter i tiden efter devalueringen. Hvad det nu end skyldes, devalueringen eller Koreakrigen eller alle mulige andre årsager — de ejendomme, der er undergivet huslejestop, er naturligvis ikke steget i samme forhold som andre ejendomme. Men der er en ting, jeg helt savner hensyntagen til. Hvis man endelig vil ind på at beskatte de værdistigninger, der måtte blive en følge af pengeværdiernes forringelse, hvorfor skal det så være grundejendommene alene, hvorfor er det ikke også andre faste værdier, hvorfor er det ikke bygninger, hvorfor er det ikke skibe, hvorfor er det ikke maskiner og den slags ting? De er jo også steget i værdi, på grund af at pengeværdien i det hele taget er faldet.

På dette afgørende punkt savner man jo fuldkommen noget svar i det foreliggende lovforslag, og jeg går alene af den grund ud fra, at den motivering, man har opstillet, er noget, man har fundet på for tilfældet. Det kan jo ikke tages alvorligt, at man med devalueringen som begrundelse piler en enkelt form for aktiver ud og siger: nu må vi sandelig have en ekstra beskatning af disse aktiver, der er steget på grund af devalueringen. Alle de andre aktiver, som også er steget på grund af devalueringen, snakker man ikke et ord om. Det kan jo ikke tages alvorligt.

Jeg har naturligvis ikke noget imod, at